

N:o 140.

Af herr **A. G. Ericsson** i Väsby, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om en utredning af den kommunala rösträtten.*

Sedan Riksdagen år 1872, med anledning af en utaf herr Anders Persson väckt motion, anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och till en kommande Riksdag meddela statistiska uppgifter, utvisande huru inom de särskilda kommunerna rösträtten är fördelad, ej mindre efter olika beskattningsföremål än efter de röstandes antal, uppdrog Kongl. Maj:t åt statistiska centralbyrån att verkställa en sådan undersökning. Resultaten af denna undersökning, som afsåg de kommunala rösträttsförhållandena år 1871, offentliggjordes år 1874 och hafva sedan dess legat till grund för ett mycket stort antal förslag till förändrade bestämmelser om den kommunala rösträtten.

Då nu tjugutre år eller nära ett fjerdedels århundrade flutit från den tidpunkt, hvars kommunala rösträttsförhållanden redovisas i statistiska centralbyråns nämnda berättelse, synes det vara antagligt, att denna ej numera kan lemna en säker ledning för bedömande af förslag till en kommunal rösträttsreform, emedan under denna långa tiderymd de ekonomiska förhållandena i ett mycket stort antal af rikets kommuner undergått synnerligen betydande förändringar. Särskildt hvad landsbygden angår, torde den industriella utvecklingen hafva medfört stora rubbningar i den för några och tjugu år sedan iakttagna proportionen mellan det på olika beskattningsföremål fallande fyrktal. Detta kan med hög grad af sannolikhet slutas af den för ett par årtionden sedan näppeligen anade utveckling, som jernvägskommunikationerna nått. Härtill kommer derjemte inverkan på rösträttsförhållan-

dena af de genomförda förändringarna i beskattningsväsendet. En »utredning» af den kommunala rösträttsfrågan, grundad på de några och tjugu år gamla statistiska uppgifterna, läser ej längre kunna erbjuda den säkra vägledning, ärendets stora vikt gör önskvärd.

Det vill därför synas mig vara af omständigheterna påkalladt och gagneligt för lösningen af en fråga, som i så hög grad lagt beslag på Riksdagens uppmärksamhet och tid, om *den statistiska grundvalen* för reformförslagen blefve reviderad, då den numera svårligen kan ega nödig tillförlitlighet. Att härigenom ett kortare afbrott i Riksdagens arbete med frågan om den kommunala rösträtten må föranledas, läser ej kunna betraktas såsom någon nämnvärd olägenhet, i jemförelse med den stora fördelen att vinna en säker utgångspunkt och derigenom utsigt att genomföra en reform med längre varaktighet, än eljest måhända skulle blifva händelsen.

Jag tillåter mig af dessa skäl föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande och framläggande för Riksdagen, så fort sig göra låter, af en statistisk redogörelse för den kommunala rösträtten efter hufvudsakligen samma plan, som följdes vid utarbetandet af den kommunala rösträttsstatistiken för år 1871.

Då lagutskottet har att handlägga frågor om den kommunala rösträtten och sålunda bäst är i tillfälle att bedöma, huruvida den vid föregående tillfälle följda planen bör i ett eller annat hänseende modifieras, hemställer jag, att utskottet behagade, om det gillar motionens allmänna syfte, föreslå de närmare bestämmelser, som kunna synas erforderliga.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1894.

A. G. Ericsson

i Väsby.